pacifici sī. De quib' dñs. beati pacifici qm̄ filii dei uocabunt̄. Iniusti autē disperibunt simul. reliquię impiorū
interibunt. Pacificis & innocentes saluati s̄. & dei uisione glorificans. Iniusti disperibunt q̄ tollent̄ ne uideant
glām dei. & illorū erunt reliquię. Impiorū uero reliquię econtra interibunt. Salus autē iustorū adño. Vera enī
& ęterna salus ē quā ipse prestat. siue inp̄senti siue infuturo. Nā illa q̄ homines & iumenta saluat̄ comunis
ē omnium & intempore transit. Et protector eorū ē intēpore tribulationis. hoc ē indie iudicii quando erit ultima
tribulatio. tūc proteget electos suos quos addexterā statuet. & quib' dicet. Venite benedicti patris mei. Et adiuuua
bit eos dñs & liberabit eos & eruet eos apeccatorib' & saluabit eos q̄ sperauerūt ineo. Cū hęc ita sint ñ desperent
sci intribulatione passio. Non emulent̄ impios supbi p̄senti p̄speritate florentes. Eo lerent patientī malorū
improbitatē. Scientes q̄ liberabit eos dñs & eruet eos apeccatorib'. Non enī ē digne sī passionis isti tēporis ad
sup uenturā glām quę reuelabit̄ insc̄is.

Go xi memoriam sabbati desiderū ē supernę quietis quę post
ui. huius sc̄li ętates expecta tr̄ asc̄is. Nā sabbatū requies interp̄tat̄. Ergo uir iust' t generalit̄ tota ęccla inhoc
psalmo reprehen[illegible] illa[illegible] quę uentura ē infine sc̄li. atq' ideo quasi pauescens dāpnari ꝓpeccatis suis suppli
citer exorat. dicens.

Dñe ne infurore tuo arguas me: hoc ē ne me dāpnes indie iudicii. Nomine enī furoris & irę iudicii de
signat̄. & pheta dicente. dies illa dies irę. Sciendū autē q̄ quidā quę iniudicio arguunt̄ infurore: id ē rep
bi quib' dicet̄. Discedite ame maledicti inignē ęternū. Alii sī qui inira corripiunt̄. illi uidebunt qui igne
purgatorio expiabunt̄. & saluabunt̄. Iuxta qđ apls̄. dicit. qui edificat sup fundamentū xp̄i. ligna foenū.
stipulā hoc ē leuia peccata dicit. Si cuius opus arserit detrimentū patiet̄. Ipse autē saluus erit sic tamen
quasi p igneē. Orat ḡ ut neq' cū rep̄bis infurore arguat̄. Et ita inp̄senti corripiat̄ flagellis dei ut post mortē
ñ necesse habeat purgari. Qm̄ sagittę tuę infixę sunt m̄. Sagittę dei sī molestię & tēptationes quas inp̄senti
uita ꝓp̄t peccatū primi hominis sustinem̄. De quib' & iob dic̄. Sagittę dñi inme sī quarū indignatio ebibit
spm̄ meū. Alit̄. Sagittę dñi ē memoria peccatorū quę c̄scientiā nrām stimulat. & configit. Et confirmasti sup
me manū tuā. Manū uindictam dicit quę ꝑ peccato primi hominis generi humano sup ducta ē. & ita c̄firmata
ut nullus quāuis sc̄s & iustus ab ea liberari ualuerit. & ianuā regni cęlestis ingredi donec ueniret xp̄c qui sua
morte nos ab ęterna morte liberaret. Non ē sanitas incarne mea. afacie irę tuę: quā diu inmortali corpore sum̄
& caro concupiscit aduersus spm̄. Ñ ē sanitas incarne mea. Et hoc ē qđ apls̄ dicit. Scio enī q̄ non habitat inme
hoc ē incarne mea bonū. Non ē pax ossib' meis. afacie peccatorū meorū. Ꝑp̄t peccata mea inquit. ñ solū deē sa
nitas incarne mea. s; etiā ea quę inme fortia uidebant̄ nullā habent pacē. nullā requiē. Unde adhuc seq̄.
Qm̄ iniquitates meę sup gressę sī caput meū. hoc ē ita increuerunt. & multiplicatę ut caput id ē principalitatē mentis
meę transcedant. & sic̄ graue [illegible] onus me deorsū p̄mit. ut sursū ñ possit̄ erigi. & cęlū ascendere. Putruerunt
& corruptę sī cicatrices meę. Cicatrices uulnera peccatorū dicit. quę longo usu & consuetudine peccandi ē putres
cant. ne sanitatē ualeant recipere. Fa[illegible] autē insipientię nox ias tñ cogitationes quę animā acogitatione
sua peccati impediunt. [illegible] insipientię dic̄. ipsam peccati recordationē. Miser factus sū & curuat' sū usq
infinē. Sū enī miseriā ē non solū peccare. uerū etiā affectib' subdi peccatorū. ut hinc enī quasi curuat̄ mens
q̄ consuetudine peccandi p̄ssa. terrā tantū intuet̄. hoc ē trena cogitat. cęlestia non appetit. ut aliis erat illa
mulier quā x. & uiii. annis alligauerat sathanas. & curua erat. nec poterat sursū aspicere. Tota die contristat'
ingrediebar. id ē omi tēpore uitę meę intristicia erā. quia uidebam legē peccati repugnantē legi mentis. Corpus
enī qđ corrūpit̄ at grauat animā & deprimit trena inhabitatio sensū. multa cogitantē. Qm̄ lumbi mei imple
ti sunt illusionib'. Iuxta simplicē intellectū. hoc signū qđ omē genus humanū patit̄ merito primę p̄uaricati
onis. illusiones uidelicet. quib' mens hominis ut illat̄ q̄ inlumbis ei' generandi. qđ utiq; iā pena ꝓpena pecca
ti ē hominib'. altiore sensu ꝑlumbos meos intelligit̄ inqua generant̄ cogitationes. hos ḡ lumbos dicit. imple
tos eē illusionib' hoc ē fantasiis errorū quib' deludebat̄ mens humana ante quā xp̄c ueniret & eā sua ueri

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 312, p. 80 – Remigius of Auxerre, Expositio in psalmos (http://www.e-codices.ch/fr/csg/0312/80)